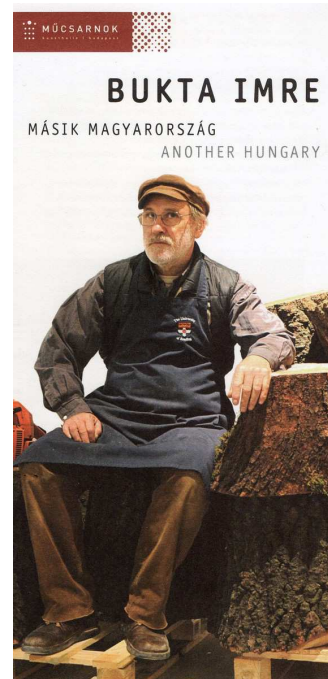

ART32 2012 12 31

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2012. 12. 02. vasárnap délelőtt Múcsarnok

Nem vállalja tovább a Magyar Művészeti Akadémia fennhatósága alá került Múcsarnok vezetését Gulyás Gábor. A korábban a debreceni Modemet vezető Gulyást 2011-ben nevezték ki az intézmény élére. A Múcsarnok és a Magyar Művészeti Akadémia vezetése között már korábban is több konfliktus volt, de egyébként is várható volt, hogy a függetlenségét elveszített intézményt nem vezeti tovább a szakember. (Népszava-online 2012.11.27.)

Ezt a hírt azért tartottam fontosnak ide idézni, mert Gulyás Gábor a Fidesz embere, de ahogyan a debreceni Modem működéséből, valamint a Bukta kiállítás megtekintése után, meg tudom ítélni, nagyon tehetséges ember! Ráadásul gerinces, mert, mint kiderült, önállóan szeretett volna dolgozni, és ha ezt nem hagyják, akkor inkább megy, pedig csak most jött!

(Mellesleg megkívánom jegyezni, hogy Rockenbauer Zoltán - szintén Fidesz, az előző Orbán kormány kulturális minisztere volt - lemondott a televízióban betöltött, művészeti főszerkesztő posztjáról, ami nagyon nagy kár!)

Bukta Imre kiállításának címe: **Másik Magyarország**

„A munkájukat elvesztett parasztemberekről, csellengő cigányokról, nagyotmondó, ábrándozó falusi előljárókról. A hozzájuk való viszonyunkról. .... Ez a vakmerő művészeti projekt az idén hatvanéves Bukta Imre első nagy kiállítása Budapesten. Gulyás Gábor kurátor”

A kiállítás a Múcsarnok minden termét elfoglalja, olykor tágasnak tűnik a kiállított műalkotások számára, máshol viszont éppenséggel, mintha ki akarna törni a falak közül, ilyen installációkat a kiállítás bezárása után, nagyon valószínű, hogy egy darabig nem fogunk látni! Gondolok például a négy különböző homlokzattal felépített falusi/paraszt/cigány/polgár házra, amelyet lövések érnek!!! De megemlíthetem a Múcsarnok legnagyobb, központi terében, kukorica csuhéból készült installációt amely – szerintem – erre a kiállításra készült, egyszeri és megismételhetetlen! Mindez a budapesti közönségnek készült, és a budapesti közönség nem megy megnézni, mert nem tud róla, mert nincs reklámja, mert a politika nem támogatja! (Bukta Imre kiállítását nem Kerényi Imre „kurátolta”, ez a kiállítás nem az alkotmány díszkötéséhez készített művek sorozata!)

Aki olvassa ezt a leveletem, valamint szeretne jól megrendezett, tényleg művészetet látni, érez a lelkében valami féle szeretetet Magyarország sorsa iránt, azt kérem, hogy menjen el és nézze meg ezt a kiállítást 2013. február 10-ig van nyitva!

A Múcsarnokkal szemben levő intézményben az emberek törik magukat, hogy Cézanne festményeket láthassanak (ami rendben is van!), de a másik oldalon ott a mai magyar művészeti valóság és alig-alig cselleng pár néző.

2012. 12. 02. vasárnap este Budai Kapucinus templom

ORGONAEST
A BUDAI KAPUCINUS TEMPLOMBAN
1. kerület, Fő utca 32. (a Bathány tér közelében)

2012. december 2-án (vasárnap) 19 órától

Dobszay Péter
hangversenye

J. Brahms: Praeludium und Fuge in g
M. Durufle: Suite op. 5

Liszt Ferenc: Offertorium és Benedictus
a Koronázási miséből, hegedűre és orgonára*

J. S. Bach: Concerto in a

*Hegedűn közreműködik: Jobbágy Andor

A koncertekre a belépés díjlan. Mindenkit szeretettel várunk!
Adományokat az orgona felújítására köszönettel elfogadunk.

Jártamban, keltemben felfedeztem,

hogyan a Ponty utca végén levő templomban, esetenként orgona hangversenyeket tartanak. Nosza, rajta siessünk, menjünk, ha már...

A műsor is egészen kívánatosnak tűnt, belépés ingyenes, nem veszíthetünk semmit. Ráadásul Dobszay László szolfézs könyvein nőtték fel a gyerekeink, itt pedig egy Dobszay Péter fog orgonálni, rossz semmiképpen nem lehet.

Sajnos azonban rá kellett jönnöm, hogy „jóból is megárt a sok” avagy a folyamatos orgonaszó egy idő után összefolyt a fülemben, úgy éreztem, hogy folyamatos mély harsogást hallok és a kezdeti frenetikus hangzás után, nehezemre esett ülni (fagyva, nagyon hideg volt a templomban) maradni, igazából alig vártam, hogy vége legyen (!) A többi koncertre nem mentünk el.

2012. 12. 04. kedd MÜPA

P. I. TCHAIKOVSKY

EUGENE ONEGIN

Lirikus jelenetek három felvonásban, 7 képben
Lyrical Scenes in Three Acts, Seven Tableaux

Szólótáncol / Dancing solo Aleszja Popova és Vladimír Arhangelsky

Larina, földbirtokos asszony/a land – owning lady	Iris Vermillion
Tatjana/Tatyana Larina lánya/Larina's daughter	Michaela Kaune
Olga Larina lánya/Larina's daughter	Veronica Amarres
Filipjevna/Filippyevna, dada/a nurse	Claudia Rüggeberg
Jevgenyij Anyegin/Eugene Onegin	Horváth Ádám
Lenszkij/Lensky, költő/poet	Steve Davislim
Gremin herceg/Prince Gremin	Ferruccio Furlanetto
Kapitány/Captain	Bakó Antal
Zareckij/Zaretsky	RácZ István
Triquet, egy francia/a Frenchman	Szappanos Tibor

Budapesti Operakórus/Budapest Opera Chorus
(Karigazgató/Chormaster: Szabó Sipos Máté)
Nemzeti Énekkar/Hungarian National Chorus
(Karigazgató/Chormaster: Antal Mátyas)
Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara
Budapest Philharmonic Orchestra

Vezényel/Conducted by
CHRISTOPH ESCHENBACH

Már le sem merem írni, hogy ez az opera kedvencem, mert azt lehet gondolni rólam, hogy, ha minden a kedvencem, akkor minnek ez a jelző, hiszen, ha minden az, akkor akár egyszerűsíthető is az egyenlet, avagy a jelző elhagyható! Szóval szeretem ezt az operát. Kislánykoromban azért, mert a témája „olyan lányregényes”! Nagyon jólesett a lelkemnek, hogy az a férfiú, aki „kirúgja” a belé szerelmes lányt avagy finomabban fogalmazva „elutasítja” egy naiv, őszinte lány szerelmét, jól megbűnhődik, amikor kislány már érett, szépséges hölgy korában, biztos egyensúlyi pozíciójából, kirúgja, elutasítja, korábbi szerelmét! Ez a „Jössz Te még az én utcámba!”- című helyzet, melyik csalódott lány nem ábrándozik arról, hogy egyszer Ő utasíthatson vissza valakit tiszta, fölényes erőből!

Tatjana levelét ugyebár tanultuk oroszul, Lenszkij áriája pedig világhírű „nóta” az a bizonyos: „Kuda, kuda „Hová, hová tűnt el a tavasz napja....

Én pedig olyan sokszor láttam ezt az operát kiskoromban, hogy betéve tudom a szerepeket, magyarul, mert akkoriban minden műnek a szövegét lefordították, nem eredeti nyelven játszották az operákat. Ha ez akkoriban nem lett volna szokás, bizonyára jobban boldogultam volna az iskolában orosz órán.

Mindig félek, amikor híres „sztárokat” hoznak kérnek fel egy-egy előadásra legyen az az Operaház vagy a MÜPA, mert a híres művészek valahogy Magyarországon nem tudják a híres voltukat igazolni. Jelen esetben is ez történt. A legnevesebb ember a karmester volt, de mi Fischerekhez valamint Kovács Jánoshoz vagyunk szokva (elődeiket például: Ferencsiket, Erdélyit már meg sem említem). Christoph Eschenbach nem állt a helyzet

magaslatán, amennyire meg tudom ítélni, szerintem Kovács János sokkal jobb lett volna. Ugyan ez vonatkozik az énekesekre is, leginkább az Olgát alakító Veronica Amarres volt a legfurcsább, többet ugrándozott, mint kellett volna, főleg a többiek nem mozgását tekintve. Talán a sok ugra-bugra kifárasztotta és éneklésre már nem maradt szusza. Persze ez rendezői hiba is lehet, bár rendezőt nem láttam feltüntetve a színlapon, ezek szerint mindenki csinálhatta, amit akart! A kórus hangilag nagyon jó volt, a bál jelenetben kissé kuszán táncoltak, ami nem feladatuk, de ha már táncra perdültek, illet volna egy kis próbát tartani.

Félig scenírozott, sajnos nem egészen tökéletes előadást láttunk a MÜPA-ban, de sokkal jobbat, mint korábban az Operaházban az úgynevezett aranyruhás, ferde színpadosat! Annyira szeretem ezt az operát, hogy így is nagyon meg voltam elégedve, örültem, hogy ott lehettem, hogy jelen voltam és hallhattam Csajkovszkij csodás muzsikáját!

2012. 12. 05. szerda

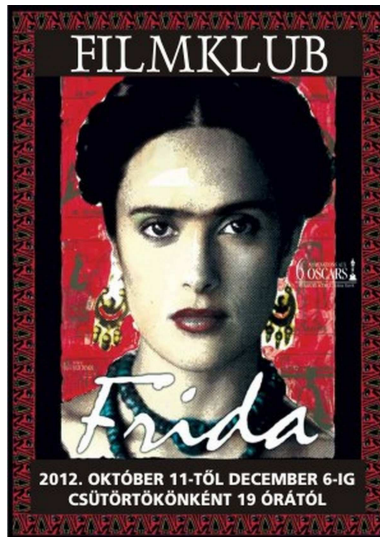

Ma meghalt a Hollósy Frigyes a Nemzeti Színház tagja, 71 éves volt.

Az utóbbi időkben rengeteg darabban láttuk, mint pl: a Györgyike, drága gyermek, Hazafit nekünk, Platonov, Hóhérok hava, Jég stb. című darabokban.

Rengeteg filmben, sorozatban szerepelt és szinkronizált. Tehetséges, jó ember volt:

**2012. 12.06. csütörtök Kőbányai Körösi Csoma Művelődési Ház
Kárpáti Ildikó filmesztéta vezette filmklub előadása**

Nagyon szeretem, amikor a filmesek terjesztik a kultúrát! Még, ha időnként túloznak is vagy esetleg torzítanak, akkor is a lényeg bizonyára átjön az alkotáson. Ez a film hűségesen követi Frida sorsát, felvonultatva azon képeinek sokaságát, amelyek jellemző epizódokat mutatnak be az életéből. Nekem nagyon tetsző, jó film, sűrítmény egy nagyszerű nő életéről.

A film első megtekintése után, addig nem tudtam Frida Kahloról semmit, alaposan utána jártam, azt is elhatároztam, hogy, ha csak egy mód van rá elmegyek Mexikóba és megnézem a házából kialakított múzeumot. Azután történt, hogy 2005-ben Londonban, a Tate Modern Galeriban ott állhattam a festményei előtt és csak néztem, néztem, hogy ez az egész mesébe illő, nem is lehet igaz! Mindketten megtettük az utat egymás felé, Frida Mexikóból Londonba, én pedig Budapestről Londonba.

Kárpáti Ildikó jó érzéssel választotta ki évváróként ezt a filmet, rengetegen voltak a film klubban. Igaziból nem is értem, hogy az ilyen – akár ismeretterjesztőnek is tekinthető – filmet miért nem játszanak folyamatosan a mozik, hiszen minden újszülöttnek, minden vicc új azaz mindig felnő egy újabb generáció, akiknek meg lehetne mutatni, hogy ki volt Frida Kahlo (Frida), vagy Modigliani (Montparnasse 19) vagy Johannes Vermeer (Lány gyöngy fülbevalóval) stb. Nagyon várom, hogy egyszer valakinek eszébe jusson Amrita Sher-gil a magyar származású festő és grafikus, aki India nemzeti kincse lett és fiatalon meghalt. Tragikus sorsa, tehetsége, szépsége mind-mind filmre kívánczik, de még eddig senkinek nem jutott eszébe, ez a csodás filmtéma, ráadásul éppen itt lenne az ideje, hogy megismerjük a saját nemzeti kincsünket!

(Helyesbítés: A www.muhsay.hu „Írások” rovat alatt szerepel „Egy moszkvai nap” címmel kis szöveg, amelyben a Modiglianiról szóló film címének leírásában a 49-es szám szerepel, de ehhez az írásomhoz megnéztem az Interneten és az adat helyesen 19. Lásd: kissé előbb! Kedves olvasóimtól elnézést kérek, rosszul emlékeztem.)

2012. 12. 07. péntek Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Krisztina körút

Bíborné Veres Dorottya festő, grafikus első kiállítása

Veres Dóri, a Menyem gimnáziumi osztálytársa, barátnője, több Fejtő Nóra által tervezett, társas játék grafikusja. Dóri három (más-más apától származó) gyermek édesanyja. Jelenleg nagy boldogságban él férjével, a kettő gyermekével, egy közös gyerekükkel és a férj (ha jól tudom) négy gyermekével, két kutyával, több macskával, hörcsöggel és még ki tudja mennyi és milyen fajta állattal, egy aránylag kis lakásban. Mindezek mellett folyamatosan festi a környezetében található mindenkit és mindent! Az itt bemutatott képek egy gyufásdoboz hátán szerepelnek, amelyeket adományomért, hálából kaptam, mert hozzájárultam a képeinek kinyomtatási költségeihez. Nagyon tehetségesnek tartom a Dórit és csodálom, hogy annyi magára húzott feladat mellett még jut ideje szépséges kis madarak festésére. Alkalmazott grafikusként nagyon jól megállná a helyet valamely kiadónál, de hát sajnos erre nincs sok lehetősége.

2012. 12. 10. hétfő Kamra

A darab a 2002. októberi moszkvai túsdrámát dolgozza fel, amikor 42 csecsen terrorista elfoglalta a Dubrovka Színházat, és a Nordost című musical éppen futó előadását félbeszakítva 850 embert ejtettek túsul. A darab három szereplője, három különböző aspektusból mondja el, tulajdonképpen ugyan azt a történetet. Egy lány, csecsen terrorista, egy hölgy, nézőtérről és egy orvos, aki a színházhoz közeli kórházból rohan a helyszínre, meghallva a történeteket. Mint később kiderül a lánya és az anyja is a színházban van, a 850 tús között. A túsdráma megoldása olyan „sikeres” volt, hogy 130 ember halálával végződött. (Altatógázt fújtak be a színház épületbe.)

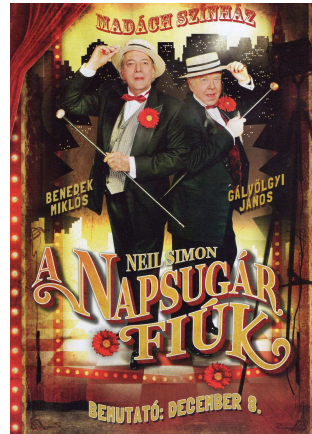
A nézőtéren az összes szék piros vászonnal lett behúzva, amely folytatódott a színpadon is, mint a darabot néző közönség és a három elbeszélő hölgy ugyanabban a színházban, légtérben, közösségben lennének, így vonva be a színpadi játékba a nézőtéren ülőket. Szerintem jó előadás volt, de az Uram azt mondta, hogy egy újsághír felolvasása történt, semmi több. Lehet, de akkor egy nagyon részletes újság cikk volt és drámai. Fullajtár Andrea pedig olyan felháborodott orvost alakított, hogy szentül meg voltam győződve, hogy nem sok választja el attól, hogy rosszul legyen a tehetetlenségétől, a mentők ügyefogyottságától. Még a meghajlásnál sem volt egészen magánál! Ez pedig szép teljesítmény egy „felolvasótól”.

2012. 12. 16. vasárnap

Ez a nap Kodály Zoltán születésének 130. évfordulója, mely alkalomból feltettem a Facebookra egy KZ –től származó mondást, azért, mert jelenleg nagyobb a jelentősége, mint anno: „Mindegy, hogy ki az Operaház igazgatója, az a lényeg, hogy ki Nyíregyházán az énektanár!”

Egy ilyen ember hazájában, mint Kodály Zoltán volt, aki teljes életét a gyerekek zenei nevelésének áldozta, egy ilyen országban az Unokáim iskolájában heti 1 azaz egy ének óra van! De azon, hogy ki legyen az Operaház igazgatója félelmetes hatalmi harc folyik! Ki fog az Operába, a Zeneakadémiára és ha egyszer megnyílik, az Erkel Színházba járni, ha a gyerekeink nem kapnak zenei nevelést?

2012. 12. 17. hétfő Madách Színház

Ez a darab nem tud megbukni, annyira ki van találva, annyira jól meg van írva és annyira előfordulhat az életben is ilyen helyzet, hogy eljátszani már nem is olyan nagyon nehéz. Mind a két szereplő rutinos öreg róka, próbálni is csak azért kell, hogy ne röhögjék végig (egymáson) a darabot. Semmi meglepő nincs a darabban, a színészi játékban, mindenki teszi a dolgát a színész játszik a néző pedig nevet. Mindenki jól érezte magát, mehetünk haza! Punktum!

2012. 12. 24. hétfő Cinema City

Karácsonyfa díszítés idejére elvittük a Lányokat moziba Varázslatos sarkvidék című természet filmet IMAX 3D-ben néztük meg, amely legfőképpen a jeges macik életéről szólt.

2012. 12. 27. csütörtök Thália Színház

„Mikor kislány és gyáva kutya
voltam, fantasztikus hazugságokkal
úgy tüntettem föl magamat,
mintha legyőzhetetlen verékedő
lennék. Mikor színházba vittek
jelmezes darabhoz, a kardok
legalább annyira érdekelték,
mint maga a játék. Mikor arra
gondoltam, mint minden kislány,
hogy ha felnővök és sok pénzem
lesz, mit veszek majd rajta,
egy percig sem haboztam: első
és legkedvesebb vásárlásom egy
revolver lesz. Ha valaki azt jósolta
volna nekem, hogy felnővök,
sok pénzem lesz, és megérem
nyolcvanadik évemet, anélkül, hogy
bármilyen legyvert vásároltam
volna, nem hittem volna el neki.”

(Bernard Shaw)

BERNARD SHAW
A hős és a csokoládékatonája

Ekaterina Petkova **Bodnár Erika**
Raina Petkova **Péter Kata** m.v.
Pavel Petkov, árnagy **Hauemann Péter**
Szergej Szaranov, őrnagy **Nagy Ervin**
Bluntschli kapitány **Kocsis Gergely**
Luka **Pálmai Anna**
Nikola **Bán János**
Tiszt **Dankó István**

Fordította **Réz Ádám**
Diszlet **Cziegler Balázs** m.v.
Jelmez **Füzer Anni** m.v.
Dalszövegek **Várady Szabolcs** m.v.
Zene **Monori András** m.v.
Tánc **Zsuráfszky Zoltán** m.v.
Dramaturg **Várady Zsuzsa**
A rendező munkatársa **Tivald György**
Zeneszék **Kerek István, Monori András,**
Rózsa István, Knipf Tamás,
Pusztai Gábor / Schlanger Tamás
Rendező **Máté Gábor**

1885. szerb-bolgár határ, éjszaka. Egy fiatal lány, Raina hálószobája erkélyén ábrándozik volégényéről, Szergejről, aki – akárcsak a lány apja – a szerbek ellen harcol éppen. Szergej igazi hős, neki köszönhető, hogy a legutóbbi utközvetben a bolgárok megfutamították a szerbeket. Az ellenséges hadsereg most a városkán keresztül menekül. Raina aludni készül, de egy idegen katona muzsikál fel szobájába. A férfi piszkos, pimasz, tárgyilagos és félti az életét: egyáltalán nem olyan, mint ahogy Raina a hőseket elképzelte...

Jegyek válthatók a Katona József Színház Közművelődési Irodájában (Budapest V., Pálfi S. u. 6., tel.: 264-5200, 317-4061, 318-3723)
e-mail: szinhaz@katonaszinhaz.hu

Az első felvonás alatt azt hittem, hogy megüt a guta.

Mi ez?

Mi ez a harsogó zenélés?

Mi ez a rengeteg blödség, ami annyira idióta, hogy már csak elénekelni lehet, mondani már nem?

Szünetben pedig arról beszéltünk, hogy mégis csak a Bernard Shaw írta ezt a darabot, nem lehet ennyire marhaság!

Azután jóra fordult minden, kiderült, hogy a Jordán Adél csak azért nyafog annyit, mert nem érti meg senki, hogy az ablakon beugró szakadt katona egy gazdag svájci polgár és így tovább.....

A 2. felvonásra megszoktam a harsogó muzsikát, rájöttem, hogy a butaság, az értelmetlen hősiesség, mesteri módon történő kigúnyolása történik és már jól szórakoztam.

Tetszett a csodás cserépkályha padkáján vízipipázó elbocsátott öreg katona „láblógatása”, az ide oda tologatható díszletdoboz, ami hol lányszoba, hol meg könyvtárral is rendelkező nappali (volt vagy tíz könyv) szerepét „játszotta”. Luka szolgálólány karrierje, de még jobban a Bán János által alakított szolga, Nikola, darab végére kiderülő nyelvtudása. Továbbá a svájci ember jellemzése, amit a 2012-es utazásunk alkalmával volt szerencsénk tapasztalni. Nagyon jó előadás volt!

2012. 12. 28. péntek Várnegyed Galéria

**Lelkesen,
lélekkel**

Különös arcközt, különös tájakon járnak a Várnegyed Galériában nyílt kiállításon. Kárpáti Tamás tárlatának címe *Con spirito, melynek jelentése: lelkesen, lélekkel.*

„Korábbi munkáit nézve, s a legújabbak egy részét, az első szó, ami eszünkbe juthat a ragyogás. A nap színei. Izó mélységek. Az alkonyat vörös-arany fényei.(...) A Kárpáti-féle mélyarany ragyogás belső irizálása a képek a lélek fényével világítanak” – fogalmazott a kiállítás megnyitóján Kernács Gabriella.

A művészettörténész néhány alkotásra külön is ráirányította a közönség figyelmét. Például a *Kegelem* című képre, melynek „fájdalmas-szelíd Krisztusa szinte feloldódik az arany ragyogásban”, vagy az *Epe* című, melyből aranyba forduló kompozícióra, melyen a lehanyatló, sápadt korpusz, illetve a cím talán a „mérgeggel elegyített ceztré” utal, amellyel Máté evangéliumában a haldokló Krisztust megitatják.

Titokzatos a *Lángbor* című, „sötétben gomolygó ködkép”, melynek baloldalián vörös fényes talán az alkonyat, talán Krisztus vére – lángol, akárcsak az *Áspis*: „sötét lombok sűrűjébe alig tud behatolni, nem jut el a földig a sápadt fény,

lent különös, balióslati forma, talán kigyófej”. Sejtelmes, szép festmény az *Árok* is, amely talán egy régi remetőkert képe. „Szeretem a régi remetőkert, mert mintha ott több lélek lenne, mint más helyein a világnak...” – idézte Kernács Gabriella az alkotót egy portréfilmjéből.

A művészettörténész szerint az alázatos lélek csöndes áhítata szól Kárpáti Tamás képein.

Közönségtalálkozó Kárpáti Tamással

2013. január 10-én 17.00 órakor személyesen is találkozhatnak a művészetkedvelők Kárpáti Tamással a Várnegyed Galériában (Budapest, I., Batthyány utca 67.). A festőművésszel Kernács Gabriella művészettörténész és P. Szabó Ernő a Magyar Nemzet munkatársa beszélget. Hírásszony: Incze Ilkó.

Kárpáti Tamás festőművész kiállítása január 10-ig, keddtől szombatig 11.00-18.00 óra között tekinthető meg a Várnegyed Galériában (Budapest, I., Batthyány utca 67.).

2012. 12. 28.

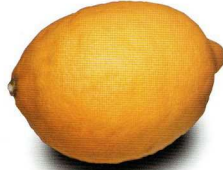
Homályos festmények tárlatát láttuk a Várnegyed Galériában. Homályukban nem csak a színeikben tértek el egymástól a képek és mindegyik Jézust a keresztet vagy evangéliumi jeleneteket ábrázoltak, misztikusan. A piros képeken talán Krisztus vére lángol (nem én találtam ki, olvastam). Kernács Gabriella szerint: Az alázatos lélek csöndes áhítata szól Kárpáti Tamás képeiről.”

Lehetséges, és talán azért ilyen szomorú, mint ahogyan a képen is látható a művész, ha állandóan ebben a piros, arany, szürke, barna homályban él, sorra festi az egyforma, csak más, más színű képeit, nem veszi észre, hogy mikor süt a nap!

Amit csinál az szép, de egyhangú! Megnéztem az Interneten, hogy hátha csak erre kiállításra hozott képei ilyenek, de nem, mindig ilyeneket fest! Lehet egy életen keresztül így festeni?

2012. 12. 30. Thália Színház vasárnap

CSÁNYI • CSERHALMI • SZOMBATHY
Sándor György Gyula

A tanú

BACSO Péter filmje alapján
Írta: HANVAI Kornél

Rendező: BALIKÓ Tamás

Thália Színház

Nem tudom, hogy érdemes-e, szabad-e egy jól sikerült film után áttenni a filmet színpadra!

Pláne, ha olyan ember még létezik, aki látta a filmet Őze Lajossal és Kállai Ferencsel. Persze minden lehetséges, de akkor olyan szereplőket kell találni, akik vagy ugyan olyan jók, mit a filmben szereplők, esetleg még jobbak, vagy ha egyik sem, akkor legalább teljesen mások!

Számomra Csányi Sándor Pelikán József gátör szerepében nagyon megfelelt, továbbá új szint vitt a darabba Szombathy Gyula (Bástya elvtárs). Sajnos Cserhalmi György Virág elvtárs szerepében – nem is tudom mit írjak róla? Illetlenség lenne részemről megbántani egy Cserhalmi Györgyöt, de ennek a pasinak vége! Ugyebár Ő egy nagy vagány volt, mindig is, de képtelen eljátszani az „elvtársat”, Őt meg végképpen nem tudja átlépni, felülrni, hangja pedig nincs. Igaziból a Csányi sem nagyon jó, de annyira aranyosan buta, olyan helyesen, tiszta szívből mondja, hogy „engedjenek már vissza a gátra”, annyira naiv, semmiből, semmit nem ért, úgy ki van találva az Ő szerepe, hogy szerintem nem is lehet elrontani. Ennek ellentette a Bástya elvtárs, aki szintén buta, de másképpen mint a gátör, Ő okosan buta és van hozzá hatalma, meg hatalmas egója. A fifikás elvtárs a Virág elvtárs lenne, az agyafúrt, aki tudja, hogy gonosz, hogy hogyan kell megfelelni stb., stb., ezt az agyafúrt fickót Cserhalmi nem tudja megjeleníteni, pedig tulajdonképpen Ő tartja kezében a gyeplőt a legnagyobb elvtársnak engedelmeskedve, de ezt Cserhalmitól nem kapjuk meg.

A díszlet kissé eklektikusnak tűnik, már ami a méreteket illeti, de azután kiderül, hogy a kicsinyített díszlet háznak funkciója van, le kell égnie, ezért nem zavar a makett szerű

mérete, tudjuk, hogy csak jelzés értéke van. A többi díszlet ki, be, fel és le vándorol, hol van, hol meg nincsen. Nagyon jól van megalkotva a fő tárgyalás színtere, a tárgyalás megrendezett voltát szinte a szánkba rágta a tervező (Horesnyi Balázs) a színpadias díszlet kialakításával. A fekete autó, amelynek megjelenésétől egy egész korszak rettegett, egyenesen telitalálat, éppen olyan kicsinyítésben jelenik meg a színpadon, mint a gátőr háza.

Végül is nem volt rossz a darab, csak lehet, hogy még érne kell, december 2-án volt a bemutató, pár előadás után fel fog gyorsulni a, attól jobb lesz.

2012. 12. 31.

Üdv az Olvasónak
Ibici

Ui:

Ezen a helyen is közzé teszem, amit a Facebookra már felvéstem, hogy nekem a kedvenc és szerencse számom a 13, ezért elhatároztam, hogy a 2013-as évben nem hagyom magam búsítani, mindenben csak a jót fogom látni, észrevenni, muszáj ennek az évnek szerencsésnek lennie, ha már ez a kedvenc számom!

Ezt kívánom neked is aki olvasod a B U É K mellé!

Ibici